

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010723
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718010723.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.04.2019 v trestnej veci proti odsúdenému P. K. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona a iné, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6Nt/11/2018 zo dňa 03.12.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného P.L. K. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného P. K. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad vedenej pod sp. zn. 5T/106/2017 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal písomne, v zákonnej lehote odsúdený P. K. sťažnosť, v ktorej poukazoval na to, že na okresnom súde, podľa jeho názoru, uviedol ďalší dôkaz o nezastihnuteľnosti matky a jej obľube neustále meniť adresy pobytu tak, ako sa už v minulosti niekoľkokrát stalo, čo bolo, podľa jeho názoru, spolu s dlhodobým pobytom mimo územia SR príčinou celej danej veci. Dodal, že mu vyživovacia povinnosť voči dcére Marcele skončila už v roku 2017. Uviedol ďalej, že nedúfal v nižší trest, ale tým, že podrobne, pravdivo a bez akéhokoľvek zatajovania všetko podrobne popísal, čo sa ale nedá tvrdiť o matke, tak čakal ako riadny občan SR spravodlivý a nestranný súd, v ktorom budú zohľadnené všetky skutočnosti. Podľa názoru sťažovateľa súdny proces bol jednostranný a nespravodlivý, pretože on nič nezanedbal, ani sa úmyselne nevyhýbal svojej vyživovacej povinnosti a podľa jeho názoru, dokázateľne mu bolo znemožnené plnenie povinností zo strany matky, čo vlastne uznala tým, že potvrdila dlhodobý pobyt mimo územia SR, pričom bola doložená častá zmena adries bez oznámenia zmeny pobytu a túto kľúčovú skutočnosť sa matka snažila pri vyšetrowaní zatajiť, na čo vyšetrovateľku upozorňoval, no podľa názoru sťažovateľa bolo orgánmi činnými v trestnom konaní vedome prehliadané, že sa dopustila zločinu krivej výpovede podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona, že sa snažila uvádzaním nepravdivých údajov a zatajovaním obohatiť o niekoľko tisíc eur, čo bolo prehliadané, pričom mala osobitný motív, aby tieto skutočnosti zatajila a pritom skutok spáchala na chránenej osobe. Za prípustný dôkaz mal byť tak podľa názoru odsúdeného braný fakt o dlhodobej nedostupnosti matky, pričom matka sa k tomu priznala a vlastne tým potvrdila, že si bola vedomá následkov a on doložil novú adresu, ktorú zistil až PZ SR. Odsúdený ďalej vytkol okresnému súdu, že bola uznaná, podľa jeho názoru, fiktívna suma aj napriek tomu, že na to niekoľkokrát upozornil a že okresný súd vynechal ustanovenie § 77 zákona o rodine. Záverom sťažovateľ uviedol, že necíti žiaden podiel viny na skutku a cíti sa ako obeť konania matky, ktorá mu ukradla dcéru.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie,

predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v Prešove zdôrazňuje, že v prípadoch, ktoré sa skončili právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, je rozsah prieskumnej povinnosti daný § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Súd v tomto konaní skúma iba to, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či správne vyhodnotil vykonané dôkazy, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., či sa dopustil nejakých ďalších procesných pochybení.

Z obsahu spisu je zrejmé, že sťažovateľ bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/106/2017 zo dňa 07.12.2017 právoplatným dňa 21.02.2018 /za okolnosti, že sťažovateľ vzal svoj podaný odpor späť, čo okresný súd uznesením sp. zn. 5T/106/2018 zo dňa 21.02.2018 vzal na vedomie/ odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu na 18 mesiacov s uložením povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe M. K. dlh na výživnom vo výške 4.395,51 eur.

V tomto prípade nemožno nepoukázať na skutočnosť, že vydanie trestného rozkazu ako výsledku osobitného spôsobu konania, ktorý v súlade s Trestným poriadkom neobsahuje odôvodnenie ani výroku o vine ani výroku o treste, nebola pre sťažovateľa prekážkou, keď pred súdom prvého stupňa nežiadal vykonať žiaden dôkaz a ani nenamietal proti žiadnemu v prípravnom konaní vykonanému dôkazu obsiahnutému v spise, ktorý bol predložený s podanou obžalobou, ale naopak, svoj včas podaný odpor vzal späť.

Ako bolo uvedené vyššie, predmetom konania o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže byť to, ako boli dôkazy hodnotené v pôvodnom konaní, a to ani v prípade rozhodnutia súdu trestným rozkazom, ktorý odôvodnenie neobsahuje. Subjektívny názor odsúdeného na hodnotenie v prípravnom konaní vykonaných dôkazov, ktorých vykonanie predchádzalo vydaniu trestného rozkazu nie je sám o sebe skutočnosťou predpokladanou § 394 ods. 1 Tr. poriadku. V tomto smere teda nešlo o nové skutočnosti, ktoré by súdu neboli známe v pôvodnom konaní.

Aj podľa názoru nadriadeného súdu, podaný návrh zo strany odsúdeného vrátane podanej sťažnosti neobsahoval žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by opodstatňovali obnovu konania a boli len obhajobou odsúdeného v pôvodnom konaní, ktorá bola známa okresnému súdu, keď rozhodol vydaním vyššie uvedeného trestného rozkazu na základe posúdenia skutočností v kontexte dôkazov, ktoré mu ako súčasť spisového materiálu boli predložené spolu s podanou obžalobou. Ani zo správy mediačného a probačného úradníka z priebehu probácie vo veci Okresného súdu Poprad 5T/106/2017, ani z ostatného obsahu samotného trestného spisu, ktorého sa podaný návrh týka, nevyplynuli žiadne zákonné dôvody pre to, aby bolo v súlade so zákonom možné sťažovateľovi vyhovieť.

Krajský súd preto dospel k záveru, že odsúdeným P. K. v prejednávanej veci uvádzané skutočnosti a dôkazy nespĺňajú podmienky na povolenie obnovy, a keďže žiadne podmienky pre povolenie obnovy konania nezistil, sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.